

SANT ISIDOR

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830-1919)

1871

Escultura / Gres calcari

2,55 x 0,93 x 0,62 m (figura)

Signatura: "V. Vallmitjana" a la part dreta de la base.

Vestíbul Principal

Sant Isidor (Cartagena, c.560 - Sevilla, 636), arquebisbe de la ciutat de Sevilla, fou un destacat eclesiàstic, teòleg i prolífic escriptor, que presidí el IV Concili de Toledo l'any 633. El seu culte immemorial fou declarat l'any 1598 i el 1722 fou proclamat doctor de l'església pel papa Inocenci XIII.

El personatge apareix caracteritzat com un home d'edat madura, mirada concentrada, rictus sever i profundes arrugues modelant l'expressió del rostre, rematat amb un cert caient en la papada. La figura porta la capa i l'estola, a més dels atributs propis de la dignitat arquebisbal: les mans enguantades amb l'anell com a símbol de l'aliança amb l'Església, la mitra al cap i el bàcul pastoral. Sant Isidor també s'acompanya d'un llibre, que simbolitza la seva important obra escrita, dins la qual destaquen compilacions de gran divulgació com les Sentències, o les Etimologies, considerada com la primera gran enciclopèdia.

L'escultura de Venanci Vallmitjana inaugura el cicle del vestíbul de l'Edifici Històric. Degut a la seva trajectòria, Sant Isidor de Sevilla va ser triat com a representant de la cultura visigòtica tant pels seus coneixements i les seves virtuts com per la seva capacitat d'harmonitzar la religió amb la ciència.